

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 68.

Vydána dne 25. června 1924.

Obsah: (132. a 133.) 132. Úmluva právně-finanční mezi republikou Československou a královstvím Italským. — 133. Vyhláška ohledně obchodní a plavební smlouvy se závěrečným protokolem připojeným k ní s přílohami a úmluvy o výsadách a ulehčeních ve prospěch československého provozu v terstském přístavu mezi republikou Československou a královstvím Italským.

132.

Úmluva právně-finanční mezi republikou Československou a královstvím Italským.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

TOMÁŠ G. MASARYK,

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,

VŠEM,

KTERÍ TENTO LIST ČÍSTI NEBO ČTOUCE SLYŠETI BUDOU,
POZDRAVENÍ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A KRÁLOVSTVÍ ITALSKÉHO
BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Úmluva právně-finanční.

Za účelem úpravy některých vztahů povahy právně-finanční mezi Československem a Itálií podepsaní:

ZDENĚK FIERLINGER,

přednosta obchodně-politického oddělení ministerstva zahraničních věcí republiky Československé,

ZDENĚK FAFL,

přednosta románské skupiny Úřadu pro zahraniční obchod republiky Československé,

LODOVICO LUCIOLLI,

generální ředitel cel a nepřímých daní ministerstva financí království Italského,

Convenzione giuridico-finanziaria.

Col fine di regolare alcuni rapporti di carattere giuridico-finanziario fra l'Italia e la Cecoslovacchia, i sottoscritti:

LODOVICO LUCIOLLI,

Direttore Generale delle Dogane e Imposte indirette nel Ministero delle Finanze del Regno d'Italia;

ARTURO RICCI BUSATTI,

Segretario Generale del Consiglio del Contenzioso Diplomatico presso il Ministero degli Affari Esteri del Regno d'Italia;

ZDENĚK FIERLINGER,

Direttore Generale della Sezione economica del Ministero degli Affari Esteri della Repubblica Cecoslovacca;

ARTURO RICCI BUSATTI,

hlavní tajemník rady pro sporné věci diplomatické
při ministerstvu věcí zahraničních království Italského,

na základě plné moci, kterou byli opatřeni od svých vlád, shodli se na těchto ustanoveních:

Článek 1.

§ 1. — Dluhy vyjádřené rakousko-uherskými korunami, vzniklé z jakéhokoli důvodu před 3. listopadem 1918 mezi osobami fyzickými, právníckými, obchodními společnostmi nebo ústavy práva veřejného, sídlícími v okamžiku podpisu této úmluvy na území připojeném Itálii podle ustanovení smlouvy Saint-Germainské a Rapalské se strany jedné a na území československém se strany druhé, budou placeny nezávisle ode dne splatnosti podle těchto ustanovení:

a) Dlužníci, sídlící na území připojeném Itálii, zaplatí za každou korunu rakousko-uherskou 0.568 (pět set šedesát osm tisícín) liry italské.

b) Dlužníci, sídlící na území československém, zaplatí za každou korunu rakousko-uherskou v měně československé částku v hodnotě 0.568 (pět set šedesát osm tisícín) liry italské podle směnečného kursu ženevského italské liry a československé koruny v den placení.

§ 2. — Dluhy vyjádřené korunami rakousko-uherskými, vzniklé z jakéhokoli důvodu mezi stranami výše uvedenými po 3. listopadu 1918, budou placeny nezávisle ode dne splatnosti, vyjma zvláštních úmluv, buď od dlužníků sídlících na území připojeném Itálii anebo od dlužníků sídlících na území československém ve měně československé „al pari“ čili v poměru jedné koruny československé za každou korunu rakousko-uherskou.

§ 3. — Dluhy jakéhokoli druhu, vyjádřené korunami rakousko-uherskými mezi osobami fyzickými, právníckými, obchodními společnostmi aneb ústavy práva veřejného, které v okamžiku podpisu této úmluvy sídlí na území starých provincií italských se strany jedné a na území československém se strany druhé, budou placeny nezávisle ode dne splatnosti v měně československé „al pari“ čili v poměru jedné koruny československé za každou korunu rakousko-uherskou.

ZDENĚK FAFL,

Direttore Generale della Sezione dei Paesi a lingua
romanza dell'Ufficio del Commercio estero della Re-
pubblica Cecoslovacca;

in virtù dei pieni poteri di cui sono stati muniti dai loro Governi, si sono accordati sulle seguenti disposizioni:

Art. 1.

§ 1. — I debiti espressi in corone austro-ungariche, sorti per qualsiasi titolo prima del 3 novembre 1918, fra persone fisiche, giuridiche, società commerciali od enti di diritto pubblico, residenti, al momento della firma della presente convenzione, da un lato, nei territori annessi all'Italia a norma dei trattati di S. Germano e di Rapallo; dall'altro, nel territorio cecoslovacco, saranno pagati, indipendentemente dal giorno della scadenza, secondo le disposizioni seguenti:

a) I debitori residenti nei territori annessi all'Italia pagheranno, per ogni corona austro-ungarica, lire italiane 0, 568 (cinquecentosessantotto millesimi).

b) I debitori residenti nel territorio cecoslovacco pagheranno, per ogni corona austro-ungarica in valuta cecoslovacca, l'equivalente di lire italiane 0,568 (cinquecentosessantotto millesimi) al saggio del cambio di Ginevra, fra la lira italiane e la corona cecoslovacca, del giorno del pagamento.

§ 2. — I debiti espressi in corone austro-ungariche, sorti per qualsiasi titolo fra le parti predette dopo il 3 novembre 1918, saranno pagati, indipendentemente dal giorno della scadenza, salvo patti speciali, sia dai debitori residenti nei territori annessi all'Italia, sia dai debitori residenti nel territorio cecoslovacco, in valuta cecoslovacca alla pari, ossia in ragione di una corona cecoslovacca per ogni corona austro-ungarica.

§ 3. — I debiti di qualunque genere espressi in corone austro-ungariche, esistenti fra persone fisiche, giuridiche, società commerciali od enti di diritto pubblico che al momento della firma della presente convenzione risiedono, da un lato, nel territorio delle antiche provincie d'Italia, dall'altro nel territorio cecoslovacco, saranno pagati, da ambo le parti, indipendentemente dal giorno della scadenza, in valuta cecoslovacca alla pari, ossia in ragione di una corona cecoslovacca per ogni corona austro-ungarica.

§ 4. — Po rozumu ustanovení tohoto článku osoby, podniky, společnosti a ústavy československé, které mají nyní anebo měly 3. listopadu 1918 odbočky u soudu zapsané v nových provinciích, připojených Itálii, a pokud se týče osoby, podniky, společnosti a ústavy nových provincií italských, které mají nyní nebo měly 3. listopadu 1918 odbočky u soudu zapsané na území československém, budou pokládány pro závazky sjednané uvedenými odbočkami jako by sídlily v místě, kde odbočka jest nebo byla zapsána.

§ 5. — Ustanovení tohoto článku platí také se zpětnou působností pro případy, ve kterých dlužník uložil dluhovanou částku do soudního uschování.

§ 6. — Ustanovení tohoto článku neplatí:

a) pro pojistky znějící na koruny rakousko-uherské mezi osobami sídlícími v nových provinciích království Italského a osobami sídlícími na území československém;

b) pro vztahy dluhů a pohledávek, které jsou upraveny úřady verifikačními a kompenzačními podle ustanovení mírových smluv.

Č l á n e k 2.

Placení dotčené předcházejícím článkem bude možno odložit ve prospěch dlužníka, který jest obětí přímých škod válečných, o lhůtu, nepřesahující šest měsíců od nabytí působnosti této úmluvy.

Č l á n e k 3.

Italie bere na vědomí, že Československo od samého začátku svého osvobození odstranilo nařízením ze dne 9. listopadu 1918 válečná opatření výjimečná, vydaná bývalou vládou Rakouska a Uher proti příslušníkům italským.

Československo se své strany bere na vědomí opatření, učiněná v Itálii ve prospěch československých příslušníků vydáním nařízení před sedmi ministerské rady ze dne 23. února 1918.

Vysoké smluvní strany se zavazují učiniti opatření potřebná ku vzájemnému navrácení, uvedenému ve článku 238 a v odstavci a) a f) článku 297 mírové smlouvy Versailleské, v článku 184 a v odstavci a) a f) článku 249 mírové smlouvy Saint-Germainské a v přísluš-

§ 4. — Agli effetti delle disposizioni del presente articolo, le persone, le imprese, le società e gli istituti cecoslovacchi, i quali abbiano attualmente o abbiano avuto al 3 novembre 1918, succursali registrate giudizialmente nelle nuove provincie annesse all'Italia, e, rispettivamente, le persone, le imprese, le società e gli istituti delle nuove provincie italiane, i quali abbiano attualmente o abbiano avuto al 3 novembre 1918, succursali registrate giudizialmente nel territorio cecoslovacco, saranno considerati, per le obbligazioni contratte da dette succursali, come residenti nel territorio ove la succursale è od era registrata.

§ 5. — Le disposizioni del presente articolo si applicano anche, con effetto retroattivo, nei casi in cui sia stato eseguito dal debitore il deposito giudiziale delle somme dovute.

§ 6. — Le disposizioni del presente articolo non si applicano:

a) alle polizze di assicurazione stilate in corone austro-ungariche, fra residenti nelle nuove provincie del Regno d'Italia e residenti nel territorio cecoslovacco;

b) ai rapporti di debito e credito che sono regolati dagli uffici di verifica e di compensazione, a norma dei trattati di pace.

Art. 2.

I pagamenti di cui all'articolo precedente potranno essere prorogati a favore del debitore, che sia vittima di danni diretti di guerra, per un termine non maggiore di mesi sei dall'entrata in vigore della presente convenzione.

Art. 3.

L'Italia prende atto che la Cecoslovacchia, fin dall'inizio della sua liberazione, ha abrogato con decreto 9 novembre 1918, i provvedimenti eccezionali di guerra emanati dai cessati governi dell'Austria e dell'Ungheria contro i sudditi italiani.

La Cecoslovacchia, a sua volta, prende atto dei provvedimenti adottati in Italia, a favore dei sudditi cecoslovacchi, fino dall'emanazione del decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri in data 23 febbraio 1919.

Le Alte Parti contraenti s'impegnano a prendere le disposizioni necessarie per la reciproca restituzione prevista dall'art. 238 e dai comma a) ed f) dell'art. 297 del Trattato di pace di Versailles, dall'art. 184 e dai comma a) ed f) dell'art. 249 del Trattato di pace di

ných článcích ostatních smluv mírových, pokud majetek, práva a zájmová účastenství, která mají býtí navracena podle řečených článků příslušníkům jedné z obou Vysokých smluvních stran, se nalézají na území strany druhé. Pokud jde o práva zájmového účastenství na majetku, společnostech a podnicích dříve nepřátelských, pro něž platí dotčené podmínky, bude s příslušníky každé z obou Vysokých smluvních stran zacházeno vzájemně tak, jako s vlastními občany.

Náhrady, uvedené ve článcích nahoře označených, zůstanou k tíži toho státu, kterému přísluší podle ustanovení mírových smluv.

Majetek bude navrácen ve stavu, ve kterém se nalézá s výhradou veškerého odškodnění k tíži státu nebo osob, které měly onen majetek u sebe; náklady spojené s případným zlepšením budou zaplacený.

Mimo to se zavazují Vysoké smluvní strany vrátiti majetek, práva a zájmová účastenství osob, které dříve náležely bývalému mocnářství rakousko-uherskému a které nabyly nebo nabudou podle následujících ustanovení občanství jednoho z obou států, s výhradou práv nabytých třetími osobami v dobré víře, byli-li z důvodů politických bývalou vládou rakouskou nebo maďarskou tento majetek, práva a zájmová účastenství odvečen anebo bez zaplacení zabrán, sekvestrován, konfiskován a podobně.

Článek tento netýká se železničního materiálu, o němž budou učiněny zvláštní dohody.

Vysoké strany smluvní zavazují se poskytnouti si vzájemnou podporu při uplatňování svých práv proti státům dříve nepřátelským, pokud jde o náhradu škody za všechny předměty, navracené státům spojeneckým podle ustanovení článku 238 smlouvy Versailleské, 184 smlouvy Saint-Germainské a příslušných článků ostatních smluv mírových.

Č l á n e k 4.

Při použití článku 3. budou pokládány za příslušníky československé osoby fyzické, které v době tří měsíců od nabytí působnosti této úmluvy prokáží, že nabyly československého státního občanství buď ipso iure anebo opci po rozumu ustanovení mírových smluv.

S. Germano e dagli articoli corrispondenti degli altri trattati di pace in quanto i beni, diritti ed interessi da restituire, secondo i detti articoli, ai sudditi di una delle due Alte Parti contraenti, si trovino sul territorio dell'altra. Per i diritti d'interessenza in patrimoni, società ed imprese già nemiche, per i quali sussistano le condizioni predette, i sudditi di ciascuna delle due Alte Parti contraenti godranno, reciprocamente, del trattamento concesso ai nazionali.

Le indennità previste negli articoli sopra indicati rimangono a carico dello Stato al quale esse incombono a norma dei trattati di pace.

I beni saranno restituiti nello stato in cui si trovano, escluso ogni risarcimento a carico dello Stato o delle persone che ebbero i beni stessi in consegna; saranno rimborsate le spese sostenute per eventuali miglurie.

Le Alte Parti contraenti assicurano inoltre la reciproca restituzione, salvo i diritti acquisiti dai terzi in buona fede, dei beni, diritti ed interessi di persone già appartenenti alla cessata monarchia austro-ungarica le quali abbiano acquistato o siano per acquistare, a norma delle disposizioni seguenti la nazionalità di uno dei due Stati, in quanto questi beni, diritti ed interessi sieno stati oggetto, da parte dei cessati governi austriaco od ungherese, di asportazione o di requisizioni non pagate, di provvedimenti di sequestro, confisca e simili, per ragioni politiche.

Il presente articolo non riguarda il materiale ferroviario, che sarà oggetto di accordi separati.

Le Alte Parti contraenti si obbligano a prestarsi reciproco appoggio per far valere, verso gli Stati già nemici, i loro diritti al risarcimento dei danni per tutti gli oggetti restituiti agli Stati alleati, in applicazione delle disposizioni degli articoli 238 del trattato di Versailles, 184 del trattato di S. Germano e degli articoli corrispondenti degli altri trattati di pace.

Art. 4.

Per l'applicazione dell'art. 3 saranno considerate sudditi cecoslovacchi le persone fisiche che, entro tre mesi dall'entrata in vigore della presente convenzione, avranno dimostrato di avere acquistato la cittadinanza cecoslovacca, sia di pieno diritto, sia mediante opzione, in conformità delle disposizioni dei trattati di pace.

Osoby, které budou moci nabytí československého státního občanství podle ustanovení mírové smlouvy Trianonské, budou museti prokázati toto nabytí nejpozději do šesti měsíců od nabytí působnosti této úmluvy.

Aby mohli použiti výhody ustanovení článku 3., účastníci budou museti se vzdáti možnosti, vyhrazené jim smlouvami mírovými, optovati pro národnost dříve nepřátelskou.

Uznání československé příslušnosti akciových společností stane se od případu k případu po vzájemné dohodě.

Č l á n e k 5.

Pro použití článku 3. a 4. účastníci podají žádost doklady opatřenou ministerstvu zahraničních věcí vlastního státu, které ji předá ministerstvu státu druhého. Ministerstvo, obdrževši ji, postará se o to, aby žádost byla vyřízena co nejdříve.

Náležitosti průkazu podle prvního a druhého odstavce článku 4. potvrdí československé ministerstvo zahraničních věcí vysvědčením, jež předá cestou diplomatickou.

Č l á n e k 6.

Československo prohlašuje, že uznává beze všeho za italské ty osoby fyzické nebo právnické a společnosti obchodní, které od úřadů království Italského podle mírové smlouvy St.-Germainské, Trianonské a smlouvy Rapallské budou uznány za osoby italské národnosti.

Č l á n e k 7.

Obchodní a občanské společnosti starých provincií italských, kterým již povolila bývalá vláda rakouská, uherská nebo německá provozovati obchod a průmysl na území bývalého mocnářství rakousko-uherského nebo bývalého království pruského, budou museti podati do šesti měsíců od nabytí působnosti této úmluvy žádost za povolení u příslušných úřadů československých, které rozhodnou ve smyslu článku 6. obchodní úmluvy italsko-československé, dnešního dne uzavřené.

Až do konečného rozhodnutí o žádosti za povolení mohou tyto společnosti provozovati

Le persone che potranno acquistare la cittadinanza cecoslovacca in applicazione del trattato di pace di Trianon, dovranno provarne l'acquisto, al più tardi entro sei mesi dall'entrata in vigore del trattato medesimo.

Per profittare delle disposizioni dell'art. 3 gli interessati dovranno rinunciare alla facoltà che i trattati di pace possano riservare loro di optare per la nazionalità già nemica.

Il riconoscimento della nazionalità cecoslovacca alle società per azioni sarà fatto caso per caso, di comune accordo.

A r t. 5.

Per l'applicazione degli articoli 3 e 4 precedenti gli interessati presenteranno domanda documentata al Ministero degli affari esteri del rispettivo Stato, il quale ne farà trasmissione a quello dell'altro Stato. Il Ministero ricevente avrà cura che la domanda abbia corso nel più breve termine.

Le condizioni da provare a termini del primo e del secondo comma dell'art. 4 saranno dimostrate con certificati del Ministero degli affari esteri cecoslovacco trasmessi per via diplomatica.

A r t. 6.

La Cecoslovacchia dichiara di riconoscere senz'altro come italiane le persone fisiche o giuridiche e le società commerciali, che dalle autorità del Regno d'Italia, in relazione ai trattati di pace di S. Germano e di Trianon e al trattato di Rapallo, siano riconosciute come di nazionalità italiana.

A r t. 7.

Le società commerciali e civili delle antiche provincie italiane, già ammesse dai cessati governi austriaco, ungherese o germanico, all'esercizio del commercio e dell'industria nei territori dell'antica monarchia austro-ungarica o dell'antico Regno di Prussia, dovranno presentare, entro sei mesi dall'entrata in vigore della presente convenzione, domanda di ammissione alle autorità cecoslovacche competenti, le quali decideranno secondo i criteri stabiliti nell'art. 6 del Trattato di commercio italo-ecoslovacco concluso in data d'oggi.

Fino alla decisione definitiva in merito alla domanda d'ammissione, le società predette po-

dále obchod a průmysl na území Československa.

Společnostem starých a nových provincií italských, které měly již 24. května 1915 odbočku na území, tvořícím nyní část republiky Československé, bude povolení uděleno obligatorně od vlády republiky. Itálie nebude zacházeti se společnostmi československými za obdobných podmínek méně příznivě.

Rozumí se, že ustanovení čl. 6 smlouvy uzavřené v Sèvres dne 1. srpna 1920 mezi Itálií a státy cessionářskými na území dříve příslušejícím bývalému mocnářství rakousko-uherskému, pokud jsou výhodnějšími, nejsou dotčeny tímto článkem.

Č l á n e k 8.

S příslušníky Vysokých smluvních stran bude se zacházeti stejným způsobem, který jest stanoven v každém z obou států ve prospěch vlastních občanů, pokud jde o zrušení opatření, vydaných nebo vykonaných nepřitelem na území od něho obsazeném.

Č l á n e k 9.

Vysoké smluvní strany se shodují v tom, že budou pokládati rozhodnutí smíšeného soudu rozhodčího podle X. části VI. oddílu mírové smlouvy St.-Germainské a souhlasných oddílů ostatních smluv mírových za konečná a že je učiní závaznými na vlastním území podle ustanovení, platných v každém z obou států ohledně výkonu cizích rozsudků.

Č l á n e k 10.

Vysoké strany smluvní se zavazují, že uzavrou co nejdříve zvláštní úmluvu, aby bylo zabráněno dvojímu zdanění a vyhýbání se daním.

V době nejméně tří měsíců od nabytí působnosti této úmluvy, jestliže do té doby nebude uzavřena výše zmíněná zvláštní úmluva, neučiní vláda československá žádného konečného opatření proti příslušníkům italským ohledně uložení dávků z majetku.

tranno continuare l'esercizio del commercio e dell'industria nel territorio della Cecoslovacchia.

Per le società delle antiche e delle nuove provincie italiane, che avevano già il 24 maggio 1915 una succursale nel territorio facente parte attualmente della Repubblica cecoslovacca, l'ammissione sarà concessa obbligatoriamente dal Governo della Repubblica. Non sarà fatto dall'Italia un trattamento meno favorevole alle società cecoslovacche in condizioni analoghe.

Resta inteso che le disposizioni dell'art. 6 del trattato concluso a Sèvres il 1º agosto 1920, fra l'Italia e gli Stati cessionari di territori già appartenenti all'antica monarchia austro-ungarica, in quanto siano più favorevoli, non sono pregiudicate dalle disposizioni del presente articolo.

A r t. 8.

I sudditi delle Alte Parti contraenti godranno dello stesso trattamento stabilito, in ciascuno dei due Stati, in favore dei propri nazionali, per tutto quanto concerne l'annullamento degli atti emanati o compiuti dal nemico nei territori da esso occupati.

A r t. 9.

Le Alte Parti contraenti convengono di considerare le decisioni del Tribunale arbitrale misto, previsto nella parte X sezione VI, del trattato di pace di S. Germano e nelle sezioni corrispondenti degli altri trattati di pace, come definitive e di renderle obbligatorie nel proprio territorio, in conformità delle disposizioni in vigore in ciascuno dei due Stati, rispettivamente, circa l'esecuzione delle sentenze straniere.

A r t. 10.

Le Alte Parti contraenti si impegnano di concludere al più presto una convenzione speciale diretta ad evitare le doppie imposizioni e la evasione dalle imposte.

Per un periodo di almeno tre mesi dalla entrata in vigore della presente convenzione, qualora quella speciale di cui sopra non fosse conclusa prima di questo termine, nessun provvedimento definitivo sarà preso dal Governo cecoslovacco a carico di cittadini italiani, circa l'applicazione dell'imposta sul patrimonio.

Státu československému však zůstává na vůli učiniti opatření, která zajišťují vybírání dávek pro částky, nepřevyšující výši této dávky, která zůstane odložena.

Článek 11.

Dokud budou zachována svěřenství zákonodárstvím Vysokých stran smluvních, nebudou moci příslušníci jedné z obou býti vyloučeni zákonem druhé strany z oprávnění přijímati z nich důchody, vyjma zvláštních ustanovení řádů, platných pro jednotlivá svěřenství.

Bude-li jednou Vysokou stranou smluvní učiněno zákonné opatření o zrušení svěřenství a rozvázání svazku svěřenského, anebo jiným způsobem bude takový svazek odstraněn, nebude se s příslušníky druhé strany smluvní zacházeti hůře než s vlastními občany.

Článek 12.

Různosti mínění, týkající se výkladu a použití ustanovení této úmluvy, budou předloženy rozhodčímu, který bude ustanoven dohodou mezi Vysokými stranami smluvními.

Článek 13.

Úmluva tato, sepsaná ve dvou stejnopisech, jeden v jazyku českém, druhý v jazyku italském, bude ratifikována a nabude působnosti dnem výměny listin ratifikačních, jež se stane co nejdříve v Římě.

Je-li neshoda, rozhoduje text italský, jakožto jazyk známý všem zmocněncům.

Tomu na doklad podepsali shora jmenovaní plnomocníci tuto úmluvu a opatřili ji svými pečeti.

V Římě, dne 23. března 1921.

Lo Stato cecoslovacco resta libero di adottare provvedimenti di cautela per la esazione dell'imposta che rimarrà sospesa, per somme non eccedenti l'ammontare dell'imposta medesima.

Art. 11.

Fino a che i fedecommissi saranno conservati dalla legislazione delle Alte Parti contraenti, i sudditi di una di esse non potranno essere esclusi, dalle leggi dell'altra, dal diritto di percepirne le rendite, salvo le disposizioni particolari degli statuti vigenti per i singoli fedecommissi.

Quando da una delle due Alte Parti fosse provveduto per legge alla soppressione dei fedecommissi e allo scioglimento del vincolo fedecommissario, o in altro modo fosse tolto tale vincolo, i sudditi dell'altra Parte non saranno trattati meno favorevolmente dei nazionali.

Art. 12.

Le controversie relative all'interpretazione e all'applicazione della presente convenzione saranno sottoposte ad un arbitro che sarà designato d'accordo fra le Alte Parti contraenti.

Art. 13.

La presente convenzione, redatta in due esemplari, uno in lingua italiana l'altro in lingua ceca, sarà ratificata e entrerà in vigore il giorno stesso dello scambio delle ratifiche che avrà luogo a Roma il più presto possibile.

In caso di divergenza farà fede il testo italiano come lingua nota a tutti i Plenipotenziari.

In fede di che i Plenipotenziari predetti hanno sottoscritta la presente Convenzione e vi hanno apposto i loro sigilli.

Fatto a Roma, il 23 marzo 1921.

(L. S.) ZDENĚK FIERLINGER.

(L. S.) ZDENĚK FAFL.

(L. S.) LODOVICO LUCIOLLI.

(L. S.) ARTURO RICCI BUSATTI.

SHLÉDNUVŠE A PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU A VĚDOUCE, ŽE NÁRODNÍ SHROMÁŽDĚNÍ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ S NÍ SOUHLASÍ, PROHLAŠUJEME JI ZA SCHVÁLENU, PŘIJATU, POTVRZENU A UTVRZENU A MOCÍ LISTU TOHOTO, PODEPSANÉHO NAŠÍ RUKOU VLASTNÍ JI SCHVALUJEME, PŘIJÍMÁME, POTVRZUJEME A UTVRZUJEME, SLIBUJÍCE SLOVEM SVÝM, JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ, ŽE JI PEVNĚ A NEPORUŠITELNĚ ZACHOVÁME A NEDOPUSTÍME, ABY PROTI NÍ JEDNÁNO BYLO Z JAKÉKOLI PŘÍČINY A JAKÝMKOLI VYMYŠLENÝM ZPŮSOBEM.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST VYHOTOVITI KÁZALI A K NĚMU PEČET REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

JENŽ JEST DÁN NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 31. PROSINCE 1923.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny dne 1. března 1924, čímž úmluva tato nabyla působnosti.

Dr. Beneš v. r.

133.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 3. června 1924

ohledně obchodní a plavební smlouvy se závěrečným protokolem připojeným k ní s přílohami a úmluvy o výsadách a ulehčeních ve prospěch československého provozu v terstském přístavu mezi republikou Československou a královstvím Italským.

Smlouva obchodní a plavební se závěrečným protokolem, připojeným k ní s přílohami a úmluva o výsadách a ulehčeních ve prospěch československého provozu v terstském přístavu mezi republikou Československou a královstvím Italským, podepsané dne 23. března

1921 v Římě, jež byly uvedeny nařízením vlády republiky Československé ze dne 9. ledna 1922, čís. 4 Sb. z. a n., v prozatímní platnost na základě zákona ze dne 25. listopadu 1919, čís. 637 Sb. z. a n., a ze dne 12. srpna 1921, č. 349 Sb. z. a n., a k nimž Národní shromáždění ve schůzích ze dne 19. ledna a 6. února 1922 dalo svůj souhlas, byly dne 31. prosince 1923 presidentem republiky ratifikovány. Výměna ratifikačních listin byla provedena dne 1. března 1924.

Tím stává se bezpředmětným nařízením vlády republiky Československé ze dne 9. ledna 1922, č. 4 Sb. z. a n.

Dr. Beneš v. r.